

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Warszawa, 01 lipca 2026 r.
znak sprawy: DŻW.zch.058.10.2026

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Dotyczy: interpelacji nr 17386 skierowanej do Ministra Klimatu i Środowiska i przekazanej w części wg właściwości do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację Pani Małgorzaty Tracz, Posłanki na Sejm RP oraz grupy Posłanek nr 17386 przekazuję odpowiedź na interpelację w części należącej do właściwości Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Ad 6-7, 9-10

Zgodnie z § 1 pkt 1 porozumienia z dnia 29 marca 2007 r. zawartego pomiędzy Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska a Głównym Lekarzem Weterynarii o współpracy Inspekcji Ochrony Środowiska i Inspekcji Weterynaryjnej (IW) (zmienionego aneksem z dnia 13 lipca 2017 r. oraz aneksem z dnia 23 grudnia 2025 r.), w ramach współpracy wojewódzcy lekarze weterynarii przekazują co sześć miesięcy wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska listy gospodarstw utrzymujących: świnie w liczbie ponad 2000 sztuk lub 750 macior, drób lub zwierzęta futerkowe. Z kolei § 1 pkt 2 ww. porozumienia zakłada przekazywanie przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska wojewódzkim lekarzom weterynarii co sześć miesięcy listy instalacji do: chowu lub hodowli świń w liczbie ponad 2 000 stanowisk dla świń o wadze ponad 30 kg lub 750 stanowisk dla macior oraz chowu drobiu lub zwierząt futerkowych w liczbie ponad 40 000 stanowisk.

Do momentu zawarcia aneksu z dnia 23 grudnia 2025 r. porozumienie przewidywało, że w ramach współpracy wojewódzcy lekarze weterynarii powinni przekazywać co sześć miesięcy wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska listy gospodarstw utrzymujących trzodę chlewną w liczbie ponad 2000 sztuk lub 700 macior, drób lub zwierzęta futerkowe, jednak z uwagi na przepisy rozporządzenia z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (1) - które wskazuje w pkt 6 załącznika instalacje do chowu lub hodowli drobiu lub świń posiadające więcej niż:

- a) 40 000 stanowisk dla drobiu,
- b) 2 000 stanowisk dla świń o wadze ponad 30 kg,
- c) 750 stanowisk dla macior

- organy Inspekcji Ochrony Środowiska dążyły do otrzymywania od organów Inspekcji Weterynaryjnej informacji o gospodarstwach utrzymujących ponad 750 macior, czego skutkiem było zawarcie przedmiotowego aneksu.

Współpraca pomiędzy inspekcjami oparta o ww. porozumienie powinna zapewnić skuteczność nadzoru nad fermami Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie prawodawstwa weterynaryjnego oraz Inspekcji Ochrony Środowiska - w zakresie prawa ochrony środowiska.

Inspekcja Weterynaryjna (IW) nie weryfikuje podczas kontroli urzędowych spełniania przez zakład wymogów środowiskowych, w tym posiadania i prawidłowości pozwoleń zintegrowanych, z uwagi na fakt, że kwestie te pozostają poza zakresem ustawowych kompetencji tej Inspekcji i należą do organów ochrony środowiska. Niemniej jednak IW gromadzi informacje o maksymalnej i faktycznej obsadzie w danym zakładzie, gdyż są to informacje istotne dla ryzyka epidemiologicznego związanego z jego działalnością.

Zgodnie z regulacjami prawnymi obowiązującymi w zakresie zdrowia zwierząt rejestracji podlegają „zakłady” w rozumieniu art. 4 pkt 27 rozporządzenia 2016/429 (2) tj. wszelkie pomieszczenia, struktury lub – w przypadku chowu lub hodowli na wolnym powietrzu – środowisko lub miejsce, w którym – tymczasowo lub stale – utrzymywane są zwierzęta lub przetrzymywany jest materiał biologiczny, z wyjątkiem

gospodarstw domowych, w których utrzymuje się zwierzęta domowe i zakładów leczniczych dla zwierząt.

Dla potrzeb rejestracji zakładu przez organy IW nie ma znaczenia liczba budynków czy siedzib stad znajdujących się w danej lokalizacji. Są one co do zasady rejestrowane jako jeden zakład. W zakładach, w których są utrzymywane zwierzęta powinny być spełnione warunki istotne z punktu widzenia zdrowia zwierząt, które są kontrolowane przez organy IW.

Z punktu widzenia nadzoru Inspekcji Weterynaryjnej nad zarejestrowanymi zakładami oraz zapewnienia ochrony zdrowia zwierząt, zawartość bazy danych IPPC nie ma istotnego znaczenia.

Z uwagi na fakt, że w zakresie właściwości Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi pozostają przepisy regulujące m.in. sprawy dotyczące hodowli zwierząt gospodarskich, ochrony zwierząt oraz wymagań w zakresie zdrowia zwierząt, w tym dla podmiotów utrzymujących zwierzęta, nie są aktualnie planowane działania w celu wyeliminowania ewentualnych rozbieżności między rejestrem IW a bazą pozwoleń zintegrowanych IPPC, również z uwagi na brak takich powiązań w przepisach UE. Rozporządzenie 2016/429 obowiązujące w zakresie zdrowia zwierząt nie zawiera odwołań do dyrektywy 2010/75/UE (3). Przepisy dotyczące oceny wpływu inwestycji na środowisko należą do kompetencji Ministra Klimatu i Środowiska, natomiast w zakresie prawa budowlanego oraz planowania i zagospodarowania przestrzennego - do Ministra Rozwoju i Technologii.

Ad 20 i 21

Zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej, w szczególności dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE, instalacje przemysłowe objęte jej zakresem nie mogą być eksploatowane bez uprzedniego uzyskania stosownego pozwolenia. W prawie krajowym obowiązek ten został wdrożony przede wszystkim poprzez ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (4), która stanowi, że eksploatacja instalacji mogącej powodować znaczne zanieczyszczenie środowiska wymaga uzyskania pozwolenia zintegrowanego.

Natomiast weterynaryjny numer identyfikacyjny (WNI) nadawany jest przez organy IW w następstwie zatwierdzenia zakładu (w tym rzeźni), które dotyczy spełniania

wymogów w zakresie bezpieczeństwa żywności. W toku postępowania w celu zatwierdzenia ww. organy nie badają kwestii środowiskowych, gdyż nie są do tego umocowane. Obowiązek takiego badania nie wynika również z regulujących tę tematykę przepisów prawa żywnościowego.

Należy jednak podkreślić, że procedura zatwierdzania zakładu przez organy IW nie zastępuje i nie wyklucza obowiązków nakładanych na podmiot wynikających z prawa ochrony środowiska, a zatwierdzenie i posiadanie WNI nie legalizuje działalności prowadzonej bez wymaganego pozwolenia zintegrowanego. Do kontroli w tym obszarze są na terytorium Polski uprawnione organy właściwych inspekcji z obszaru ochrony środowiska.

Ad 31

Organy IW w procesie nadzoru nad żywnością pochodzenia zwierzęcego, co do zasady, nie badają kwestii z zakresu ochrony środowiska. Posiadanie albo nieposiadanie odpowiednich pozwoleń lub decyzji z tego obszaru, jako że nie jest to wymagane z zakresu bezpieczeństwa żywności, pozostaje bez wpływu na decyzję o dopuszczeniu do wprowadzenia na rynek pozyskanej żywności, o ile spełnione są wymagania prawa żywnościowego dotyczące danych zwierząt oraz pozyskiwanej z nich lub od nich żywności - na każdym etapie jej produkcji, przetwarzania i dystrybucji.

Żywność pochodzenia zwierzęcego może zostać dopuszczona do obrotu na rynku krajowym i unijnym, jeżeli jest bezpieczna dla zdrowia i życia konsumenta. Zgodnie z przepisami prawa żywnościowego żaden niebezpieczny środek spożywczy nie może być wprowadzany na rynek. Środek spożywczy jest uznawany z kolei za niebezpieczny, jeżeli uważa się, że jest szkodliwy dla zdrowia lub nie nadaje się do spożycia przez ludzi (5).

Spełnienie tych wymogów podlega kontroli organów IW, a mięso wieprzowe lub drobiowe albo żywność wyprodukowana z udziałem takiego mięsa, mogą być wprowadzane na rynek, jeżeli zostały uznane przez te organy za bezpieczne dla zdrowia i życia konsumenta oraz spełniają odpowiednie wymogi. Przy czym zarówno świnie, jak i drób, których mięso jest przeznaczone do wprowadzenia na rynek lub dalszego przetwarzania, podlegają obligatoryjnie badaniu przedubojowemu przeprowadzanemu przez urzędowego lekarza weterynarii, a pozyskana w zatwierdzonych rzeźniach wieprzowina i mięso drobiowe - badaniu poubojowemu.

Oba te badania są przeprowadzane przez urzędowego lekarza weterynarii, który wydając ocenę o zdatności mięsa do spożycia przez ludzi bierze pod uwagę m. in. informacje dotyczące łańcucha żywnościowego, tj. informacje z gospodarstwa pochodzenia zwierzęcia, które mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo mięsa, jak np. wyniki analiz przeprowadzonych na próbkach pobranych od zwierząt czy na innych próbkach pobranych w celu zdiagnozowania chorób, łącznie z próbkami pobranymi w ramach monitorowania i zwalczania chorób odzwierzęcych oraz kontroli pozostałości. Mięso uznane za zdatne do spożycia przez ludzi pozyskane w ww. zatwierdzonych rzeźniach podlega obowiązkowemu znakowaniu owalnym znakiem jakości zdrowotnej albo znakiem identyfikacyjnym, które potwierdzają, że jest bezpieczne dla zdrowia konsumentów.

Reasumując, prawo żywnościowe nie przewiduje kontroli wprowadzanych na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego z punktu widzenia przepisów środowiskowych i nie uzależnia decyzji urzędowych lekarzy weterynarii od kwestii ich przestrzegania.

Ad 32, 33 i 35

Brak pozwolenia zintegrowanego nie jest zgłaszany do organów kontrolnych w ramach systemu TRACES ani innych unijnych systemów weterynaryjnych. Unijny system TRACES (Trade Control and Expert System) nie służy takim działaniom. Służy natomiast przede wszystkim:

- monitorowaniu przemieszczania zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego,
- zapewnieniu bezpieczeństwa żywności i zdrowia zwierząt,
- nadzorowi weterynaryjnemu w handlu wewnątrz UE i imporcie/eksporcie.

System ten nie obejmuje kontroli spełniania wymogów środowiskowych, w tym obowiązku posiadania pozwolenia zintegrowanego.

Ministerstwo nie posiada danych wskazujących na wpływ braku wymaganego pozwolenia zintegrowanego na zgodność produktu z zasadą cyt. „produkcji zgodnej z prawem UE” w rozumieniu przepisów unijnych. Taka wątpliwość nie była dotychczas przedmiotem wstąpień formułowanych ani przez Komisję Europejską, ani przez państwa członkowskie UE czy też państwa trzecie.

Ad 40, 41, 43, 44, 45.

Dane o wypłaconych odszkodowaniach, zgodnie z podziałem przedstawionym w pytaniu nr 40 nie są gromadzone na poziomie centralnym. Na poziomie centralnym nie są również dostępne dane, o których mowa w pytaniu nr 45. Natomiast łączne kwoty wypłaconych odszkodowań w ogniskach chorób zwierząt w poszczególnych latach przedstawiają się następująco:

Rok realizacji	KWOTY WYPŁACONYCH ODSZKODOWAŃ W OGNISKACH CHOROÓB ZAKAŹNYCH ZWIERZĄT (W ZŁ)		
	ASF U ŚWIŃ	ND U DROBIU	HPAI U DROBIU
2020	15 618 741,00	-	67 851 399,33
2021	25 038 379,60	-	593 033 765,35
2022	1 657 986,96	-	105 054 906,90
2023	8 854 847,44	1 578 065,82	92 459 371,50
2024	25 278 845,43	45 073 129,74	168 012 181,10
2025	7 129 990,22	276 752 064,47	1 181 150 029,12
RAZEM	83 578 790,65	323 403 260,03	2 207 561 653,30

W odniesieniu do ww. odszkodowań nie przewiduje się przy tym uzależnienia wypłaty tego rodzaju wsparcia od posiadania aktualnego pozwolenia zintegrowanego. Brak jest również podstaw prawnych (unijnych i krajowych), które zobowiązywałyby do powiązania wypłaty takiego odszkodowania z realizacją obowiązków wynikających z przepisów środowiskowych.

W przedmiocie pomocy publicznej aktualnie odszkodowania przyznawane na podstawie przepisów ustawy o zdrowiu zwierząt (6) podmiotom utrzymującym:

- 1) zwierzęta lądowe - stanowią wsparcie będące pomocą publiczną, które jest udzielane w ramach programu pomocowego zgłoszonego do Komisji Europejskiej zgodnie z rozporządzeniem 2022/2472 (7) o numerze SA.122680;
- 2) zwierzęta wodne - stanowią wsparcie będące pomocą publiczną, które jest udzielane w ramach programu pomocowego zgłoszonego do Komisji Europejskiej zgodnie z rozporządzeniem 2022/2473 (8) o numerze SA. 122679.

Pomoc w ramach ww. programów może być udzielana wyłącznie na rzecz mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw spełniających kryteria ustanowione w załączniku I do ww. rozporządzeń.

Natomiast podstawą dla dużych przedsiębiorstw (w rozumieniu art. 2 pkt 34 rozporządzenia 2022/2472(7)) do wypłaty tego rodzaju odszkodowań, zgodnie z art. 146 ustawy o zdrowiu zwierząt (6), jest natomiast pozytywna decyzja Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej ze wspólnym rynkiem. Jak dotąd, Polska nie zwróciła się z wnioskiem do Komisji Europejskiej o wydanie takiej decyzji.

Jednocześnie organy IW w procesie przyznawania odszkodowań powinny weryfikować, czy podmioty spełniają wymagania formalne uprawniające do uzyskania tego rodzaju pomocy publicznej. GLW poinformował przy tym terenowe organy IW o obowiązujących włączeniach dla dużych przedsiębiorstw.

Reasumując, pomoc publiczna, o której mowa w art. art. 45 ust. 1, art. 47 ust. 2 i 8 i art. 49 ust. 1 ustawy o zdrowiu zwierząt (6) w odniesieniu do dużych przedsiębiorstw nie może być aktualnie przyznawana.

Ad 42

Zgodnie z przepisami ustawy o Planie Strategicznym dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023–2027 (9) podstawę systemu realizacji Planu stanowią jego postanowienia, przepisy prawa powszechnie obowiązującego, wytyczne instytucji zarządzającej, o której mowa w art. 123 rozporządzenia 2021/2115 (10), a także regulaminy naborów wniosków o przyznanie pomocy. Ustawa stanowi ponadto, że *pomoc jest przyznawana wyłącznie w przypadku spełnienia warunków określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, w przepisach ustawy oraz w regulaminie naboru.*

Mając na uwadze powyższe regulacje, Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa określa w regulaminach naborów wymogi, które – z uwzględnieniem specyfiki interwencji – muszą zostać spełnione, aby pomoc mogła zostać przyznana.

Przykładowo, §3 ust. 17 pkt 2 *Regulaminu naboru wniosków o przyznanie pomocy realizowanego w 2025 r. w ramach Planu Strategicznego dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023–2027 dla interwencji I.10.1.1 Inwestycje w gospodarstwach rolnych zwiększające konkurencyjność (dotacje) w obszarze A*, w którym wspierane są operacje dotyczące rozwiązań rolnictwa precyzyjnego w budynkach lub budowlach służących

produkcji zwierzęcej (dalej: regulamin) stanowi że *Pomoc przyznaje się, jeżeli inwestycja objęta operacją spełnia wymagania określone przepisami prawa mającymi do niej zastosowanie (...).*

Integralną część regulaminów stanowią wykazy załączników do wniosku o przyznanie pomocy oraz do wniosku o płatność. Wśród dokumentów wymaganych na etapie ubiegania się o pomoc albo o płatność znajdują się m.in.:

- *ostateczne pozwolenia, zezwolenia lub inne decyzje, w tym decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach których uzyskanie jest wymagane przez odrębne przepisy do realizacji inwestycji objętych operacją, a także inne dokumenty potwierdzające spełnienie warunków realizacji inwestycji objętych operacją określonych w odrębnych przepisach – o ile dotyczy (w interwencjach I.10.4 (11) oraz I.10.1.1);*
- *ostateczne pozwolenie zintegrowane (jeżeli odrębne przepisy prawa określają warunki, jakie muszą zostać spełnione przy realizacji inwestycji objętej operacją) lub decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach (w interwencjach I.10.5 (12) oraz I.11 (13)*

Beneficjenci są zobowiązani, postanowieniami umów o przyznaniu pomocy, do udokumentowania wykonania zakresu rzeczowego operacji, a w przypadku, gdy jej realizacja wymaga uzyskania decyzji lub pozwoleń wynikających z odrębnych przepisów – do przedłożenia dokumentów potwierdzających spełnienie wymogów prawnych, w tym środowiskowych.

Należy przy tym podkreślić, że:

- kryteria dostępu do pomocy w poszczególnych interwencjach (np. ograniczenia dotyczące wielkości produkcji w I.10.1.1, wykluczenie wsparcia dla operacji dotyczących instalacji wymagających pozwolenia zintegrowanego w I.10.4),
- zakres kosztów kwalifikowalnych (np. zakup maszyn do zbioru owoców/warzyw w I.10.1.1 obszar D),
- cel i zakres interwencji (np. inwestycje zapobiegające rozprzestrzenianiu ASF w I.10.3 (14), inwestycje ograniczające koszty energii w I.10.2 (15), inwestycje poprawiające dobrostan zwierząt w istniejących obiektach inwentarskich w I.10.15 (16), powodują, że co do zasady w wielu przypadkach nie zachodzi konieczność przedkładania przez rolników pozwolenia zintegrowanego. Pozwolenie takie

mogłoby być wymagane jedynie w sytuacji, gdy realizowana inwestycja prowadziłaby do zwiększenia skali produkcji zwierzęcej objętej obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego.

Należy również zaznaczyć, że merytoryczny nadzór nad obowiązkiem uzyskania decyzji środowiskowych, w tym pozwoleń zintegrowanych, nie leży w gestii ani Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, ani też jednostek mu podległych i nadzorowanych (np. ARiMR). Kompetencje w tym zakresie posiadają właściwe organy administracji odpowiedzialne za wydawanie decyzji oraz kontrolę spełniania wymogów ochrony środowiska. Powzięcie przez ARiMR informacji o stwierdzonych przez te organy naruszeniach przepisów – o ile naruszenia te mają wpływ na warunki udzielania wsparcia – stanowi podstawę do odmowy przyznania pomocy lub zastosowania sankcji przewidzianych w umowie o przyznaniu pomocy.

W odniesieniu do płatności bezpośrednich oraz płatności obszarowych w ramach II filaru Wspólnej Polityki Rolnej (WPR) należy wskazać, że nie przewiduje się uzależnienia wypłaty tego wsparcia od spełnienia przez beneficjenta wymogów wynikających z dyrektywy IED. Brak jest również podstaw prawnych, które zobowiązywałyby do powiązania wypłaty tych płatności z realizacją obowiązków wynikających z przedmiotowej dyrektywy.

Obecnie wysokość płatności bezpośrednich oraz płatności obszarowych w ramach II filaru WPR jest, zgodnie z przepisami unijnymi, uzależniona od przestrzegania warunkowości, na którą składają się normy dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska (GAEC) oraz wymogi podstawowe w zakresie zarządzania (SMR).

Niespełnienie tych norm lub wymogów skutkuje odpowiednim zmniejszeniem przyznawanych płatności.

Jednocześnie należy zaznaczyć, że katalog wymogów SMR obejmuje wybrane akty prawa UE, m.in. dyrektywę azotanową, ramową dyrektywę wodną oraz dyrektywy przyrodnicze, natomiast nie obejmuje dyrektywy IED. Z kolei zakres podlegający kontroli wynika z przepisów UE.

Ad 48

Kontrola wymogów SMR wynikających z Ramowej Dyrektywy Wodnej (SMR 1) oraz Dyrektywy Azotanowej (SMR 2) dokonywana jest podczas kontroli warunkowości,

która uzależnia otrzymanie wsparcia w pełnej wysokości od spełnienia określonych norm i wymogów. Wymogi SMR 1 w ramach warunkowości dotyczą kontroli pozwoleń wodnoprawnych na pobór wód oraz rolnicze wykorzystanie ścieków. Rolnicy zobowiązani są do uzyskania pozwolenia wodnoprawnego na usługę wodną obejmującą pobór wód powierzchniowych lub wód podziemnych do nawadniania gruntów, lub upraw, a także na potrzeby działalności rolniczej, w ilości średniorocznie większej niż 5 m³ na dobę, oraz rolnicze wykorzystanie ścieków, jeżeli ich łączna ilość jest większa niż 5 m³ na dobę.

Wymogi SMR 2 dotyczą rolników, którzy prowadzą produkcję rolną (w tym działy specjalne produkcji rolnej) oraz działalność, w której przechowywane są nawozy naturalne lub stosowane są nawozy zawierające azot. Zobligowani są oni do przestrzegania wymagań Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu, który został wdrożony rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 2023 r. (Dz. U. 2023 r., poz. 244). Program ten określa w szczególności warunki stosowania i przechowywania nawozów zawierających azot, sposoby nawożenia oraz zasady dokumentowania realizacji programu. Ustanawia także terminy stosowania nawozów zawierających w swym składzie azot.

W nawiązaniu do powyższego brak pozwolenia zintegrowanego nie utrudnia kontroli wymogów SMR. Kontrolerzy weryfikują spełnienie wymagań prawa wodnego i programu azotanowego m.in. na podstawie stanu gospodarstwa oraz kontroli wymaganej dokumentacji.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Jacek Czerniak
Sekretarz Stanu
/podpisano elektronicznie/

Podstawa prawna:

- (1) Dz. U. poz. 1169
- (2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i

- uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt ("Prawo o zdrowiu zwierząt") (Dz. U. UE. L. z 2016 r. Nr 84, str. 1 z późn. zm.)
- (3) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 17, z późn. zm.)
 - (4) Dz. U. z 2025 r. poz. 647 z późn. zm.
 - (5) Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L 31 z 1.02.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463)
 - (6) Ustawa z dnia 21 listopada 2025 r. o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. 1795)
 - (7) Rozporządzenie Komisji (UE) 2022/2472 z dnia 14 grudnia 2022 r. uznające niektóre kategorie pomocy w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. U. UE. L. z 2022 r. Nr 327, str. 1 z późn. zm.).
 - (8) Rozporządzenie Komisji (UE) 2022/2473 z dnia 14 grudnia 2022 r. uznające niektóre kategorie pomocy udzielanej przedsiębiorcom prowadzącym działalność w zakresie produkcji, przetwórstwa i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 327 z 21.11.2022, str. 82, z późn. zm.)
 - (9) Ustawa z dnia 8 lutego 2023 r. o Planie Strategicznym dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023-2027 (Dz. U. z 2024 r. poz. 1741, z późn. zm.)
 - (10) Rozporządzenie 2021/2115 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 z dnia 2 grudnia 2021 r. ustanawiające przepisy dotyczące wsparcia planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 i (UE) nr 1307/2013
 - (11) I.10.4 Inwestycje przyczyniające się do ochrony środowiska i klimatu
 - (12) I.10.5 Rozwój małych gospodarstw
 - (13) I 11 Premie dla młodych rolników
 - (14) I.10.3 Inwestycje zapobiegające rozprzestrzenianiu się ASF
 - (15) I.10.2 Inwestycje w gospodarstwach rolnych w zakresie OZE i poprawy efektywności energetycznej
 - (16) I.10.15 Inwestycje poprawiające dobrostan bydła i świń.

Do wiadomości:

1. Kancelaria Prezesa Rady Ministrów